

Zagadnienie to regulują przepisy art. 50a i 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2005 r., Nr 108, poz. 908)

Na podstawie art. 130a ust. 4 pkt.2 ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 1997 nr 98 poz. 602 z późn.zm.), strażnik gminny (miejski) ma prawo do podejmowania decyzji o przemieszczeniu lub usunięciu pojazdu z drogi na koszt właściciela w sytuacji:

- pozostawienia pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i utrudnia ruch lub w inny sposób zagraża bezpieczeństwu,
- pozostawienia pojazdu nieoznakowanego kartą parkingową, w miejscu przeznaczonym dla pojazdu osoby niepełnosprawnej o obniżonej sprawności ruchowej,
- pozostawienia pojazdu w miejscu obowiązywania znaku wskazującego, że zaparkowany pojazd zostanie usunięty na koszt właściciela.

Tryb usuwania pojazdów na podstawie art. 130a ustawy p.o.r.d. określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 czerwca 2011 (Dz.U. 2011 Nr 143 poz. 846).

Zgodnie art. 50a ustawy Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. 1997 nr 98 poz. 602 z późn.zm.): "pojazd pozostawiony bez tablic rejestracyjnych lub pojazd, którego stan wskazuje na to, że nie jest używany, może zostać usunięty z drogi przez straż gminną lub Policję na koszt właściciela lub posiadacza".

Usunięcie pojazdu z drogi przez straż miejską, rozpoczyna się z chwilą wydania uprawnionej jednostce dyspozycji usunięcia pojazdu. Dyspozycja wydawana jest przez strażnika na piśmie. Dyspozycja może być wydana ustnie, w tym za pośrednictwem środków łączności, ale w takim przypadku musi być niezwłocznie potwierdzona w formie pisemnej.

Podmiot, który wydał dyspozycję, powiadamia o tym niezwłocznie:

- 1) właściwego dla miejsca zdarzenia komendanta powiatowego (miejskiego, rejonowego) Policji, ze wskazaniem miejsca, w którym umieszczono pojazd, przesyłając mu kopię dyspozycji;
- 2) właściwy miejscowo organ gminy, przesyłając mu kopię dyspozycji.

Organ gminy, po otrzymaniu kopii dyspozycji, niezwłocznie podejmuje czynności mające na celu ustalenie właściciela pojazdu. Organ ten pisemnie powiadamia właściciela pojazdu o usunięciu pojazdu oraz o skutkach nieodebrania pojazdu w terminie określonym w art. 50a ust. 2 ustawy i każdorazowej konieczności uiszczenia należności za jego usunięcie.

W przypadku nieodebrania, w terminie 6 miesięcy od dnia jego usunięcia, pojazdu usuniętego w trybie art. 50a ust. 1 ustawy, podmiot, któremu powierzono pojazd do przechowania, powiadamia o tym, nie później niż trzeciego dnia od dnia upływu tego terminu, właściwy miejscowo organ gminy oraz podmiot, który wydał dyspozycję. Pojazd zostaje przejęty na własność gminy.

Tryb usuwania pojazdów na podstawie art. 50a ustawy p.o.r.d. określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 czerwca 2011 (Dz.U. 2011 Nr 143 poz. 845).

